Direktoro. Direktisto de ofico, institucio, gazeto: \sim o de banko, liceo.

direktorio و الله Konsilantaro havanta specialan publikan mision.

direktrico A. 1 Rekto, kiu, kun punkto nomata fokuso, determinas konikon. 2 Linio sur kiu sin apogas alia moviĝanta linio k kiu direktas ĝin.

*Dis. Io Prefikso esprimanta malkuniĝon, dividon, foriĝon en diversajn direktojn : ~ ŝiri paperon ; ~ ĵeti flugfoliojn : ~semi grajnojn : ~peli birdojn : ~kurigi malamikojn ; ~sendi cirkuleron ; ~bali muron; ili tute malkonsentas k ~opinias; ~membriĝo de la ideoj en memstarajn vortojn Z ; ~vastiĝo de opinio ; ili ~etendis la manojn; ~babili, ~doni, ~fali, ~flugi, ~liberigi, ~pecigi, ~plekti, ~polviği, ~porti, ~rabi, ~specigi, ~starigi, ~\$prucigi, ~trumpeti, ~verŝi, ~dividi, ~frakasi, ~rompi. Rim. Tiu prefikso havas kelkfoje sencon tre proksiman al tiu de mal aŭ sen : ~volvi (malvolvi); ~faldi (malfaldi); ~revigi (senrevigi); ~harmonia.

IIe Samsignifa vortero uzata memstare: ~a. Maldensa, dismetita, dissemita: la ~aj dometoj de la vilaĝo; la trupoj atakis laŭ ~a ordo; la lampegoj lumis ~e en la nokto (Kp sporada). ~eco. Malkuneco, aparteco, malproksimeco, diferenco, malamikeco: la intergenta ~eco Z. ~igt. Apartigi, dividi, malkunigi: li ~igis la batalantojn; la suno ~igis la nubojn; ~iqi intertigon Z; penda elementoj ~igis la socion B; oni devas ~igi tiujn du proponojn (Kp DISMETI, DISSETI, DISSEMI). ~lĝi: ni ~iĝis en diversajn flankojn Z; post alkutimiĝo doloras ~iĝo Z.

Disciplino. 1 Deviga regularo k lernita obeo necesa por la bonordo de lu anaro: militista, monaĥa ~o; mi al ĉiuj instruis ~on Z; ~a cedo de la malplimulto Z; ne dekliniĝi de la ~a vojo Z; ~e aligi siajn jortojn al la komuna armeo Z. 2 Reguloj rekomendindaj por certigi la bonan funkciadon de la homaj kapabloj: intelekta, scienca ~o. ~emo. Volonta absoluta obeo al iu regularo: ~emo estas nepre necesa en nia movado. ~1 (tr). Alkutimigi iun obei al ~o: li baldaŭ ~is la lernantojn; ~i siajn impulsojn.

Disciplo. 1 Tiu, kiu studas sub instruanto. 2 Tiu, kiu sekvas ies doktrinon : Platono estis ~o de Sokrato.

Disenterio. Infekta inflamo de la intesto, kaŭzanta daŭran lakson.

diserti (ntr). Prezenti detalan metodan studadon pri scienca, filozofia aŭ literatura temo: la profesoro ~is pri Kant. ~aĵo. Verko traktanta pri scienca, filozofia aŭ literatura temo.

disertacio Z = disertaĵo.

Disko. 1 Metala ronda plataĵo, kiun la antikvaj grekoj uzis en la ĵetludoj: Diskobolo estas statuo de ~oĵetanto. 2 Objekto ~on similanta: ~o de suno, de fervoja signalo.

*Diskonti (tr). Pagi al iu por bilo aŭ kambio antaŭ la pagtempo, deprenante procentaĵon pro la antaŭtempa pago. ~0.1 Ago detiu, kiu ~as bilon: ~obanko. 2 Procentaĵo deprenita pro la antaŭtempa pago : kiam la kapitaloj abundas, la bankoj malalitigas la ~an procenton.

Diskreta. 1 Diranta nur, kion konvenas diri; scianta konservi sekreton: la sendoto estu ~a k fidela; la plej ~a amo lasas ĉiam elaperi sian sekreton. 2 Faranta nur, kion konvenas fari, modesta, nesintruda, taktoplena, ne troiganta: ~a malaprobo; li faris ~an uzon de sia aŭloritato; lia konduto en mia domo estis ĉiam ~a (Kp sindetenema). 3 (f) Delikata, neforta, netroa: ~a parfumo. Mal~a. 1 Senkonsidere babilanta. 2 Sentakta, malmodera, sintruda. 3 Troa.

diskriminanto A. Determinita funkcio de la koeficiento de duagrada ekvacio : nuliĝo de ~0 signifas, ke la ekvacio havas duoblan radikon.

diskurso φ. Ordigita, iom longa parolado celanta konvinki. Kp οπαςιο.

Diskuti (ntr). Interargumenti pri malsamaj opinioj: ekzameni opinion, argumentante pri ĝia praveco aŭ malpraveco: ~i kun iu pri politiko, rellgio, pri la siluacio; oni longe ~is pri tiu propono. Kp disputti, polemiki, debati. Pri-d'tr). Samsence: ~i proponon, la politikon de la partio. Kp refuti, kontesti. (Kontraŭ) ~ebla. Ne povanta esti akceptata sen ~o. Kp duba. ~inda. Estanta inda je ~a klarigo. Kp serioza.